

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ONE-OFF – registreringsansøgning nr. 17 933 041

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 12. august 2019 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 239/2019-5)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Det fastslås, at varemærket ONE-OFF kan registreres som EU-varemærke for varer i klasse 18 og 25 som angivet i registreringsansøgning nr. 17 933 041.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
- Tilsidesættelse af princippet om kohærens og af ligebehandlingsprincippet.

Sag anlagt den 21. oktober 2019 – GW mod Revisionsretten

(Sag T-709/19)

(2019/C 413/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: GW (ved advokat J.-N. Louis)

Sagsøgt: Den Europæiske Revisionsret

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelsen af 22. maj 2019 fra Den Europæiske Revisionsret om afslag på ansøgningen om indbringelse af sagen for invaliditetsudvalget med henblik på en konstatering af udviklingen i sagsøgerens helbredstilstand og med henblik på en fastlæggelse af de nærmere retningslinjer for de lægelige kontroller efter invaliditet.
- Revisionsretten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 15 i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union med den begrundelse, at denne artikel blot fastsætter en mulighed, og ikke en forpligtelse, for institutionen til med bestemte mellemrum at undersøge en tjenestemand, der modtager invaliditetsydelse, for at sikre sig, at han stadig opfylder betingelserne for at oppebære denne ydelse.

2. Andet anbringende om tilsidesættelse af konklusion nr. 273/15 af 25. februar 2016 fra kollegiet af administrationschefer vedrørende den lægelige kontrol efter tilkendelse af invalidepension, for så vidt som det heri fastsættes, at institutionens læge undtagelsesvis kan acceptere en rapport udarbejdet af den behandlende læge eller udsætte kontrollen, hvis karakteren af den sygdom, som har givet anledning til invaliditeten, ikke begrundes en kontrol med henblik på at bedømme muligheden for en genoptagelse af arbejdet.
3. Tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at institutionen var forpligtet til at tage hensyn til udtalelserne fra den behandlende læge og den rådgivende læge af 23. og 24. august 2017, fra psykologen af 26. september 2019 og fra den behandlende læge af 11. oktober 2019.

Sag anlagt den 18. oktober 2019 – Ashworth mod Parlamentet

(Sag T-720/19)

(2019/C 413/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Richard Ashworth (Lingfield, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne A. Schmitt og A. Waisse)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

Det fastslås:

- Sagen fremmes til realitetsbehandling.
- Om fornødent, og som foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse eller som foranstaltninger til bevisoptagelse, tilpligtes Europa-Parlamentet at fremlægge de udtalelser, som blev afgivet af Europa-Parlamentets juridiske tjeneste og som blev fremsat den 16. juli 2018 samt den 3. december 2018, med forbehold for den nøjagtige dato, men under alle omstændigheder før vedtagelsen af Europa-Parlamentets Præsidiiums afgørelse af 10. december 2018 om ændring af gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer (EUT 2018, C 466, s. 8).
- Den anfægtede individuelle afgørelse, meddelt sagsøgeren af kontoret for medlemmernes vederlag og sociale rettigheder i Europa-Parlamentets generaldirektorat for finanser vedrørende sagsøgerens rettigheder til hans supplerende pension (frivillig) i løbet af september 2019, annulleres på grundlag af artikel 263 TEUF, for så vidt som denne afgørelse gennemførte den særlige afgift på 5 % af det nominelle beløb for den supplerende pension (frivillig) til sagsøgeren, således som indført ved ovenfor nævnte afgørelse af 10. december 2018 fra Præsidiet.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentets Præsidiiums førnævnte afgørelse af 10. december 2018 ikke finder anvendelse i henhold til artikel 277 TEUF, for så vidt som den ændrer artikel 76 i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer og navnlig for så vidt som den indfører en særlig afgift på 5 % af det nominelle beløb for de supplerende pensioner (frivillige), der forfalder til betaling fra den 1. januar 2019.